

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice šte. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopisi se ne vračajo. — Inzerati: Šeststopna petič-vrsta 4 kr., pri večkratnem ponavljanju dajo se popust. — Volja za Ljubljano v upravnishvu: za celo leto 6 gld., za pol leta 3 gld., za četrt leta 1 gld. 50 kr., na mesec 50 kr., pošiljatev na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld. 50 kr. in za jeden mesec 86 kr.

Štev. 205.

V Ljubljani v četrtek, 10. septembra 1885.

Tečaj II.

Špansko-nemški prepir.

Nepreračunljiva so pota svetovne zgodovine. Komaj polegel se je prepir, kojega je bila raznetila mala dogodbica ob afganski meji med obema mogočnima tekmečema na azijskem obzorji, komaj se je bilo zjasnilo nad Evropo nebo, ko se pridrvi vznova črn oblak in napolni z novim strahom iznenadeni svet. Kedo bi si bil mogel še pred mesecem dni misliti, da bode Evropi preti nova vojska, komaj bi se bilo moglo dozdevati, da trčiti ravno Španija in Nemčija vkup.

Mali vzroki imeli so uže mnogokrat velike posledice. Navadnemu človeku zdi se komaj umljivo, kako je zamogel nastati ta najnovejši bojni krik med Španijo in Nemčijo. Nemško brodovje vkrcalo se je na takozvanih Karolinskih otokih ter tam razvilo nemško zastavo. O teh otokih se je do najnovejšega časa le malo čulo in pred kratkim še bi ne bil nihče verjel, da bi znali le-ti otočici postati predmet kakega resnega prepira. Na vseh teh otokih živi kakih sto tisoč divjakov, pri katerih so se ponesrečili vsi poskusi, pripraviti jih tudi na še tako nizko stopinjo omike. Iz ravno tega vzroka je tudi jasno, da si Španija izrecno teh otokov nikdar ni prilastila in le tako je mogoče, da je Nemčiji prišlo na misel, okupirati to zemljo. Ako bi pravica Španije do teh otokov bila nedvojljiva, Nemčija gotovo tega koraka nikdar ne bi bila storila.

A bodi si temu uže kakor hoče, glavna stvar je sedaj vprašanje, na kak način se bode rešila ta jedenkrat zamotana zadeva, li mirnim pôtom, ali se bode prelivala kri. Da vojne ne moreti želeči niti španska niti nemška vlada, je razumljivo. Nemčija se je tudi uže izjavila, da je pripravljena celo zadevo prepustiti razsodišču v presojo.

S tem storjen je prvi korak, s tem dan je temelj k mirnemu razvoju. Tudi ni dvojbe, da bi se bila ta zadeva na ta način povoljno rešila in da bi bil kmalu konec vsem prepiru, ko bi se ne bilo med tem tudi nekaj drugega prigodilo. Prebivalstvo Španije in zlasti glavnega mesta Madrida dalo se je zapeljati k zelo nepremišljenemu koraku. Demonstriralo je v divjem hrupu pred nemškim posla-ništvom, pobilo onda okna, strgalo nemško zastavo z droga ter sežgalo jo. Kaj tak korak pomeni v mednarodnem pravu, je znano. S tem prišla je Španija v zelo neprijeten položaj. Nemčija opravičena je zahtevati zadoščenja za to razžalitev in Španija mora jej ga dati. A to razburilo bi še bolj uže tako razvnete duhove španskega prebivalstva in ne bilo bi nič čudnega, ako bi se dogodil v Madridu prevrat ne samo v ministerstvu, ampak tudi v vladni sistemi.

A ravno v tem slučaju pokazali so nemški državniki posebno svojo bistroumnost in modrost. V Berlinu spoznali so še o pravem času, od kod prihajajo te demonstracije, od katere strani se neti med prebivalstvom ono razburjenje, vsled kojega se je dalo zapeljati do tako nepremišljenega in obžalovanja vrednega početja. Vse to ni bilo obrneno samo proti Nemčiji, ampak tudi proti sedanji vladni sistemi v Madridu. Republikanska stranka na Španskem, uže tolikokrat pobita in primorana, umakniti se z javnosti v skrite kotičke, dvignila je najedenkrat zopet mogočno svojo glavo, misleč, da je sedaj prišel trenutek, ko se ji spolnijo uže toliko časa gojene želje. Vstali so hipoma skrivni agitatorji in začeli razširjati med nevednim ljudstvom vsakojake pretirane vesti in posrečilo se jim je res pripraviti ga do onega koraka, ki bi tako lahko usodepoln postal za špansko državo. Ponesrečil pa se jim je oni učinek, kojega so konečno imeli pred očmi. Nameravali so na ta

način preprečiti vsako dalnje mirno razpravljanje te zadeve, hoteli so tako po sili napraviti vojsko.

A v Berlinu so navzlic temu, kar se je prigodilo, hladnokrvni. Ogledali so si vse to s pravega stališča in spoznali so kmalu, kaj da za onimi demonstracijami tiči. Kakor je čitati v glasilu nemškega kancelarja, ne misli se v Nemčiji špansko vlado odgovorno delati za one izgrede, ki so se vršili v pretečeni petek v Madridu. S tem pokazal je nemški državnik, da mu je res na miru ležeče, da res odkritosrčno želi, da se cela zadeva razmota mirnim potom. S tem pa so uničeni tudi vsi sladki upi, vse goreče nade španskih upornikov. Sicer bodo brezdvobeno pričeto delo nadaljevali. Hujskali in netili bodo še dalje med ljudstvom, še dalje razlegal se bode bojni krik, vender, kakor je upati, brez vspeha. Španska vlada mora prijaznost Nemčije s prijaznostjo vračevati in to tim bolj, ker uže vojne moči nikakor niso take, da bi se zamogle meriti z onimi, ki jih ima Nemčija na razpolaganje. Ne gledé na to, da se španska vojska na suhem tudi od daleč ne dá primerjati z nemško, ker ta šteje 1300000 mož, a óna komaj 152000, je Nemčija tudi na morji, dasi se nikakor ne more prištevati pomorskim velevladim, vsakako tudi na morji mnogo močnejša nego Španija. Državniki v Madridu bodo to gotovo uvaževali in prepričali se, da je mirna rešitev tega prepira pred vsem v interesu Španije.

A to prepričanje bode brezdvobeno v kratkem prodrlo tudi v prebivalstvo ter širilo se med njim v vedno večjih krogih. Ljudstvo bode spoznalo, da je bilo zapeljano in da so ga nekateri zlorabili v svoje posebne namene, zlasti ko jedenkrat sprevidi trezno postopanje nemške diplomacije, ko sprevidi, da Nemčija nikakor ne misli s silo odtrgati kos španske zemlje ter prilastiti si jo, da je temveč pripravljena odstopiti od svoje

Listek.

Prokleta!

(Roman Spisal Emile Richebourg; po E. Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

„Ali si kaj izvedel o gospe grofinji Bussières-ovi?“ — „Da.“ — „Ali je to, kar si izvedel, dobro ali slabo?“ — „Ona nikdar ne toži.“ — „Živi li še zmerom na svojem posestvu v Nivernais-u?“ — „Da, še zmerom je tam in spoštujejo in ljubijo jo vsi. Od onega trenutka, ko naju je usoda ločila, ni več zapustila starega gradu, v katerem je zagledala luč sveta. Svetu se je popolnoma odpovedala. Samovoljno samotari zmerom enako uže skoro štirideset let. O, grofinja je čudna ženska!“

„Ona hoče se za svoj pogrešek resnično pokoriti.“ — „Za svoj pogrešek!“ zamomlja grof. „Hočem ti nekaj zaupati. Dvomim, da bi bila

Valentina resnično kriva. In ta dvom me jako pretresa.“

Odvetnik je molčal. Mènil je zmerom, da sta oba, grof in njegova soproga, žrtva midsobne pòmote. Žalibog bil je le zaupnik sprogov; za nedolžnost grofinje ni imel nobenega dokaza.

„Ali vidi mladi grof časih svojo mater?“ povpraša gospod Dumoulin po kratkem molku. — „Baš tako malo kakor svojega očeta. Nesrečen sem v ljubezni do Valentine in do svojega sina. In vender, sam Bog zna, kakó zelo skrbem sem za-nj! Dobro veš, kako mi moj sin vrača ljubezen in skrb! On ne ljubi ne očeta ne matere svoje; on ne ljubi niti samega sebe! Ni dobrega čuvstva več v njem! Hlapec je svojim hudim strastem; njim bi daroval vse. Ko sem ga svoj čas ločil od njegove matere, imeti sem ga hotel sam v popolnej oblasti. Mislil sem, da ravnam prav; a varal sem se. Nobena reč na svetu ne more otroku nadomeščati matere! Jaz imam veliko premoženje, slavno ime, in to vse moram zapustiti človeku, ki ni tega vreden! Koliko ponižanje je

to za-me ponosnega moža!“ — „Ti si jako oster proti svojemu sinu.“

Grof se grenko nasmehlja. „Oster proti temu nesramnemu, razbrzdanemu pohotnežu, kateremu je življenje brezkoristno in dolgočasno?“ — „Zakaj ga nisi oženil?“ — „Da, misliš, da je to hotel? Zakon nalaga dolžnosti, a moj sin neče poznati nobene dolžnosti. Vegetovati hoče raji po boudoirnih lehkomiselnih žensk in za glediščnimi kulisami, kjer nesramne deklice kažejo slepivo svojo krasoto! Igra, ženske in druge lehkomiselnosti, to je svet za grofiča Bussières-a! Moralno propal, nespoštovan, pred časom postaran — to je dedič mojega bogastva in mojega imena! Kaj hočem storiti? Ne vem. Blagor prednikom, ki ležijo v svojih grobovih! Ne, ljubi prijatelj, ni več nádeje. Nesrečnik je izgubljen! Izgubljen je za družbo zá-se, zá-me; ne morem mu drugega želeči, kakor, da ne bi predolgo živel! Pa dovolj o tej žalostni stvari. Pojdi, miza je pogrnena; čaka naju zajutrek.“

Grof in odvetnik stopita v jedilnico.

terjatve, ako se skaže, da je bila v zmoti. Kakor tedaj stojé v najnovejšem času stvari, nadejati se je, da se kmalu zopet razprši oblak, ki je bil za nekoliko časa zatemnil politično obzorje.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Dne 7. t. m. vršila se je v cesarjevem dvorci na Dunaji pod predsedstvom cesarjevim več ur trajajoča konferenca. Udeležili so se je vsi na Dunaji bivajoči avstrijski ministri.

Vkupne ministerske konference, pri katerih se bode določile predloge, koje se predložijo delegacijam, vršile se bodo konec meseca septembra. Razprave obeh vlad o obnovitvi carinske in trgovinske pogodbe in o dotičnih postavnih načrtih vršile se bodo pa meseca novembra.

Dne 19. t. m. snide se odbor levičarjev, sestojé iz 21 mož, kateri so se izvolili dne 21. junija t. l., da se posvetujejo o organizaciji nemško-liberalne stranke v državnem zboru. Predlogi tega odbora pa se bodo predložili splošnemu zboru nemško-liberalnih poslancev, kateri se bode sešel dva dni pred odprtjem državnega zbora.

Praški župan dr. Černý poslovil se je dne 5. t. m. v mestni zbornici. Mestni odborniki izrekli so mu popolno zaupanje in zahvalo za njegovo uspešno delovanje. Odstopivši župan baje neče vsprejeti nove izvolitve.

Tuje dežele.

Črnogorski knez namerava zdanjo vojaško uredbo stalne vojske nekoliko preustrojiti. Nabralo se bode 520 novincev, kateri so bili rojeni v letih 1860 do 1865, in ti se bodo potem jednako drugim evropskim vojakom izvežbali. Ko bodo ti izvežbani, nabrale se bodo nove čete, v katere se bodo ti izvežbani vojaki kot vežbatelji uvrstili. Tako bode dobila Črna Gora v dveh do treh letih, če tudi malo, vendar dobro izvežbano vojsko.

Med Rumunijo in Bolgarijo unel se je mejni prepir. Bolgari postavili so na meji mitnico ter nastavili straže, Rumuni pa so to zvedši zahtevali od Bolgarov, naj podero mitnico ter naj se njih straže umaknejo. A ker Bolgari tega niso hoteli storiti, zasel je rumunsk vojašk oddelek dotično mesto. Prepričani pa menda ne bode imeli nevarnih posledic, ker se bode sestavila mešana komisija, da razsodi to zadevo.

Francoski listi poročajo, da se hoče francoska vlada nasproti špansko-nemškemu sporu držati po polnem nepristransko, češ, da ona pri tem nima nikakih interesov. Freycinet naročil je francoskemu poslaniku pri španskem dvoru, naj bode v tej zadevi zelo previden.

Najnovejša poročila iz Španije pravijo, da se je razburjenost nekoliko poglobila ter da se upa

doseči sporazum med špansko in nemško vlado, ker baje Nemčija želi nekoliko odjenjati.

Angleška vlada je spoznala, da so indijske vojne čete preslabe, premalo brojne, da bi mogle braniti prostrane pokrajine proti tujim napadom. Namerava se torej indijska vojna pomnožiti z 10 000 angleških in 17 000 domačih vojakov. Anglija si pač vedno prizadeva kolikor možno utrditi indijske meje.

Afgansko vprašanje našlo bode v kratkem ugodno rešitev. Kakor pravijo najnovejša poročila iz Londona, sprejela je angleška vlada predloge, katere jej je predložila Rusija gledé soteske Zulfikar. Za zdaj je torej mir med Anglijo in Rusijo zagotovljen; za kako dolgo pa, se pač ne more trditi, in Angleži menda sami ne verujejo v njegovo posebno trajnost, kajti neprestano še utrjujejo severne indijske meje.

Dopisi.

Iz Trsta, 9. septembra. (Cesaričina Stefaniya v Trstu.) Neugodno vreme je uže drugi-krat preprečilo izlet v Oglej, kjer so uže čakale dvorne ekvipaže. Namesto v Oglej, pa se je prikazala popoldne v Trst in se vstavila na korzo; tam je obiskala, kakor poroča „Ed.“, dve prodajalnici zlatnine, namreč zlatarja Štoparja in pa Costa, in naposled tudi kineški kabinet g. Wünscha. V vseh krajih je nakupila raznih dragocenosti, med drugimi tudi nekoliko uhanov, kakeršne nosijo okoličanke. Po korzu je hodila peš; ali v tem hipu se je korzo napolnil ljudi, ki so visoko gospo navdušeno pozdravljali s „živio“- in „eviva“-klici, v vseh treh prodajalnicah je visoka gospa zagotovila, da še pride. Iz korza se je peljala visoka gospa s spremstvom v stolno cerkev sv. Justa. Čakal jo je na glavnih vratih cerkve sam stolni prošt, monsignor dr. Šust, spremljan po stolnem dekanu mnsign. Šterku in kanonikih Dukič, Černe Ueman in Battaglia. Ko je cesarjevna stopila na prag cerkve podal jej je vč. g. prošt blagoslovljeno vodo, potem je šla k oltarji Matere Božje ter tam odpravila kratko molitev, na kar si je ogledala vse zanimivosti stare naše stolnice, posebno relikvije sv. Justa in sv. Cirba, potem žarke don Karlosa in rodbine Conti, sploh je kazala mnogo zanimanja za vsako stvar. Iz cerkve se je napotila v bližnji grad, kjer jo je vodil mestni poveljnik, polkovnik pl. Penecke. Tam se je posebno radovala nad prekrasnim razgledom po Trstu in okolici. Ko se je zopet vračala proti Miramaru, jo je po vseh ulicah čakalo polno navdušeno pozdravljajočega jo ljudstva.

V nedeljo popoldne pa je visoka gospa zopet doživela pravi pravcati triumfalni sprevod. Znalo se je, da bode šla skozi Barkovljo in na Lovca. V Barkovljah je bil v nedeljo narodni ples; ali ta pot so Barkovljani plesišče nenavadno bogato

okrasili in vsa Barkovlja, izimši gostilno, kjer je bil nekdanj Carmelich in kamor navadno zahajajo Lahoni, oblekla se je praznično, iz vseh hiš so vihrale zastave, vsa okna so bila preprežena s tapeti v raznih barvah. Ob 3. uri se je imel začeti ples; ali fantje niso plesali, ker pričakovali so poprej, da pride cesarjevna. Plesišče je bilo na obširnem trgu preko morja, tam se je zbralo na tisoče ljudstva; pred Kovačičevo vilo pa so se zbrali barkovljanski možje in drugi veljaki okolice, njim na čelu državni poslanec Ivan Nabergoj in župnik barkovljanski, č. g. Černe.

Ob 3. in pol ure je prišel tudi g. namestnik, baron Pretis in se vstavil pred omenjeno vilo; pogovarjal se je z gosp. Nabergojem, č. g. Černetom in z nekaterimi okoličanskimi dekleti, ki so se tudi tam zbrale, da izroče cesarjevni štiri prekrasne šopke s prekrasnimi trakovi v narodnih barvah.

Omeniti nam je, da ste se mlada grofica Marenzi, hči feldmaršallajtenanta grofa Marenzija, in gospica Kovačičeva preoblekli v okoličansko prekrasno obleko s pečo na glavi, kar kaže, kako visoko ceni celó prav visoka prva gospóda tržaška prelepo narodno nošo okoličank.

Nekoliko minut pred 4. uro se je cesarjevna pripeljala s spremstvom v Barkovljo ter je dala ustaviti konje pred uže omenjeno vilo; tam jo je najprej nagovoril č. gosp. Černe in je s krepko besedo visoki gospej zatrjeval zvestobo Barkovljanov do presvitle cesarske hiše; češ, da hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovencev ne gane; ko je končal, začelo je klicati na tisoče zbranega ljudstva krepki: „Živio Stefaniya!“

Na to je stopila najprej grofica Marenzi k vozu in s kratkim nagovorom izročila šopek krasnih cvetlic, za njo je nastopila gospica Kovačičeva, potem gospica Martelančeva in naposled gospica Ferlugova.

Kakor prva, so tudi druge tri na kratko nagovorile, in sicer po slovensko, visoko gospo, češ, da so ti šopki spomin na Barkovljo in znamenje navdušenosti okolice za cesarsko hišo.

Cesarjevna se je vsaki posebej po nemško kratko zahvalila in posebno občudovala prekrasno okoličansko narodno obleko. Bile so namreč še druge mnoge zale okoličanke v deputaciji in med njimi tudi nekatere Škedenjke v opravi Breškic, ki je tudi prelepa.

Godba je med tem zasvirala cesarsko himno in visoka gospa se je počasi enkrat peljala okolo plesišča, ljudstvo ji je navdušeno klicalo „živela“, ona pa je kaj prijazno odzdravljala. Peljala se je potem skozi glavne ulice mesta k Lovcu, kjer jo je čakalo zopet na tisoče in tisoče ljudstva vseh stanov.

Na Lovcu jo je sprejel mestni župan in jo peljal najprej v njegovo letovišče „Vila Revoltella“. Tam je obiskala prekrasno cerkev, na ka-

Sodeč po visoki njega postavi in po finih obraznih potezah, moral je biti grof Bussiéres nekdanj prav lep mož. Navzlic temu, da se mu je poznalo, da veliko trpi, vendar bil mu je obraz dokaj plemenit. To, kar bi kdo na njem imel za napuh, bila je le prava dostojnost; v njegovem nasmehljanju in v njega pogledu izraževala se je prava pravcata dobrina. Uže način, kakor je on prožil roko, kazal je, da je pravi plemenitaš.

Po zajutreku pelje grof svojega prijatelja v kadijnico, kjer sta pušé izborne havanne, kramoljala o različnih stvareh.

„V svojem pismu do tebe omenil sem, da mi lahko ljubav napraviš,“ reče grof. — „Jaz sem ti na razpolaganje“ odgovori odvetnik. „Česa se prav za prav tiče?“ — „Tiče se nekega človeka, ki je obsojen v dožiten zapor v bagnou, in to zaradi nekega umora.“

Odvetnik pogleda grofa začudeno.

„In ti želiš? ...“ — „Jaz želim, izprosi mi milost.“ — „To pojde težko. Če je kaznjenevreden omilovanja, če se dobro obnaša in svoje zlodejstvo odkritosrčno obžaluje — potem se lahko nadeja, da se mu kazen zmanjša, nikoli pa po-

polnem odpusti.“ — „Če je pa nedolžen! Ali misliš, da ni takih v bagnou?“ — „Žalibog, to dokazujejo mnogi slučaji. Odkar pa imamo porotna sodišča, težko se kdo po krivem obsodi. Če je pa dotičnik prišel v zapor po pravni pomoti, zahteva se vsekako lahko revizija vse obravnave.“ — „Oni nesrečnik je bil obsojen vsled mnogih neutajnih dokazov. On ni poskušal, da bi jih razveljavil, nego zadovoljil se je le s tem, da je trdil svojo nedolžnost. Rekel je, da ga neka okoliščina, katere neče izdati, zadržuje, da bi sodnikom vse potrebno pojasnil.“ — „Kako dolgo je uže v bagnou.“ — „Osemnajst let; zdaj se nahaja v naši kazenski koloniji v Guyani.“ — „In kako se zove?“ — „Jean Renaud.“ — „Jean Renaud! Zdi se mi, da se spominam tega imena. Ali ga niso obsodili assisi Haute Saôneski?“ — „Da. Kako izvrsten spomin imaš!“ — „Moja služba zahteva, da se poučim o važnejših pravnih slučajih. Jean Renaudov slučaj me je takrat zanimal in to zato, ker je nekaj skrivnostnega bilo v njem.“ — „Ali bi mi ne mogel o tem slučaju spisati nekak memorandum za mojega prijatelja, pravnega ministra?“ — „Prav rad. A preje moram iti v Ve-

soul, da pregledam dotične obravnavne akte.“ — „Nu, in potem?“ — „Ali je res mnogo na tem, da pomoreš kaznovancu.“ — „Da.“ — „V tem slučaju opraviš še najnujnejša svoja opravila, in tako bodem uže pojutranjem v Vesoulu.“ — „Hvala ti lepa“, dé grof. „Zdaj ti hočem pojasniti, odkod prihaja, da me zanima za ubogega reveža. Pred svojim povratkom na Francosko potoval sem po Guyanah. Francoska naša kolonija je silno zane-marjena. Med 35 000 stanovniki ima komaj 4000 „belih“, vračunavši tudi kaznjence. Cayenne, glavno mesto, majhen je kraj brez posebne zanimivosti; stanovnikov ima po priliki toliko kakor kak francosk trg. Kolonija ima več veletokov in štiri lepe reke, med njimi Sinnamaryo. Vodja kazenski koloniji vzprejel me je jako prijazno ter mi o vsem, karkoli sem ga vprašal, prav natanko rad odgovarjal. Vprašal sem ga tudi, ali nima med kaznjenci kacega, ki bi bil vreden, da bi ga pri svojem povratku domov priporočil milosti svojega prijatelja, pravosodnega ministra. Imenoval mi je Jeana Renauda ter mi prav gorko govoril o njem. Renaud ni ves čas, kar je v ječi, zaslužil kazni ali graje. Nikoli se še ni o ničemer potožil; njega

tere pragu jo je sprejel č. gosp. Karabaić, tam je opravila kratko molitev, potem se je peljala po parku in v vilo Revoltella, kjer ste jo čakale gospa namestnikova, baronica Pretis, in gospa Bazzoni, soproga županova, ter jej vilo razkazale. Od tam se je peljala v Ferdinandej, kjer je vojaška godba zasvirala cesarsko himno; ko si je ogledala tudi to poslopje, vrnila se je zopet v Miramar; ali na vsej poti je stalo na tisoče in tisoče ljudstva, kakor vihar so se iz Lovca proti mestu razlegali klici „živio“ in „evviva“, za cesarjevno pa se je zdaj peljalo kakih 120 kočij prve tržaške gospode, katere kočije so visoko gospo spremljale do Barkovlje. To vam je bil pravi korzo.

V Barkovljah je bila zopet nova ovacija, kar vse je visoko gospo in nje spremstvo vidljivo ganilo. Še pred 7. uro je bila cesarjevna zopet v Miramaru.

V ponedeljek se je cesarjevna po morji peljala najprej v Koper, potem pa v Izolo, v obeh krajih jo je prebivalstvo navdušeno sprejelo.

V Kopru in v Izoli je bila cesarjevna le v cerkvah, in v koprski stolnici jo je sprejel sam tržaško-koprski škof, mil. gosp. dr. Glavina. Včeraj je bila visoka gospa pri maši v kapelici v Miramaru, katero je služil kontoveljski vikar, č. gosp. Nadrah. Popoldne pa je napravila izlet proti Gradu. Jutri bode prisostvovala velikanski slavnosti v Lloydovem arsenalu.

Razne vesti.

— (Blagoslovljena kraljeva družina.) Pred kratkim pripeljali so se v Pariz štirje sinovi kralja v Siamu, da se tam odgojijo pod nadzorstvom dvornega dostojanstvenika Mon-Čave-Forma. Da-si so očeta zapustili štirje sinovi, vendar doma ne bode kralju dolg čas, ker mu je doma ostalo še dvestoinpetdeset dečkov in deklic, s katerimi se bode lahko poigral.

— (Število duhovnikov v razmerji s številom katolikov.) V Italiji pripada na 277 katolikov eden duhovnik, v Španiji na 419, v Portugalu na 455, v Franciji na 822, v nemškem cesarstvu na 866, v Angliji na 1076, v Belgiji na 1100, v Avstriji na 1216, v Rusiji na 1416 katolikov eden duhovnik. V tem številu pa niso všteti redovniki in redovnice, in teh pripada v Belgiji na 1507 katolikov eden redovnik in na 291 katolikov jedna redovnica, v Franciji na 1568 in 324, v Švici na 2650 in 544, v Avstro-Ogerski na 9517 in 1225, v Španiji na 20 950 in 1212.

— (Kako se cene spreminajo.) V požunskem mestnem arhivu hranjen je cenik iz leta 1563. Ko se je to leto imel Maksimilijan, Ferdinanda I. sin, v Požunu kronati za ogerskega kralja, sklical se je v ta namen ogerski deželni zbor v Požun, in da se vsled tega živež ni preveč podražil, odločila je cene posebna komisija. Iz tega cenika posnemljemo te-le cene: 5 jajc veljalo je 1 kr., za tri osebe kruha 1 kr., 1 funt go-

vedine ali teletine 2 kr., 1 funt sira 3 kr., ena gos 6 kr., en prašiček 9 kr., eno pišče 2 kr., en voz drv, ki ga peljejo štiri voli, 25 kr. Tako je bilo nekdanj, zdaj je drugače.

— (Razmere v Albaniji.) Nekaj pojma o idiličnih razmerah v severni Albaniji dobiti moremo, če čitamo naslednjo dogodbico: Žandarmerijski nadstražnik dobiti ima od vlade še nekaj plačila, kajti v Turčiji je plačilo navadno na dolgu; a ker od vlade ne more plačila izterjati, ne pomišlja se dolgo: okolo sebe zbere nekaj lopov, ustanovi roparsko tolpo ter z njo zasede cesto, katera veže tržišče v Prizrendu s Skadrom. Do zdaj še niso tega „ustanovitelja“ prijeli, in, kakor se čuje, se prav za prav še nihče zmenil ni za to.

— (Štedljiv trgovec.) Štedljiv vinski trgovec naznanja na deski nad svojimi vrati: $\frac{F}{V}$ ina. To je pač uže najskrajnejša štedljivost.

Domače stvari.

— (Gospod deželni predsednik) podal se je danes zjutraj v Postojino, da sprejme presvito cesaričino Stefanijo.

— (C. kr. mestni šolski svet) doposlal je svojemu prejšnjemu udu gospodu prof. Fr. Levcu zahvalno pismo sledečega zapopadka: „Blagorodni gospod! Znova sestavljeni c. kr. mestni šolski svet je v prvi svoji seji soglasno sklenil, da se Vam, blagorodni gospod, v priznanje Vašega večletnega trudoljubivega in zaslužnega delovanja v c. kr. mestnem šolskem svetu izreče najtoplejša iskrena zahvala. Ta sklep naznanjam Vam, blagorodni gospod, z zagotovitvijo, da me srčno veseli, ka se je pripoznalo Vaše živo zanimanje za naše mestno šolstvo, katerega vsestranski umni razvoj je za bodočnost toliko važen in nam torej mora v prvi vrsti biti pri srci. Dovolite, blagorodni gospod, da se z odličnim spoštovanjem priporočam Vaši velečenjeni blagonaklonjenosti. V Ljubljani dné 1. septembra 1885. C. kr. mestnega šolskega sveta predsednik: Grasselli s. r.“

— (Odlikovanje.) Vodji tržaške gimnazije gospodu Hofmannu je bil podeljen naslov šolskega svetovaleca vsled mnogoletnega zaslužnega delovanja.

— (Nesreča na južni železnici.) Kakor se nam od prijateljske strani piše, padel je dne 8. t. m. konduktar Ivan Krupička s kurirnega vlaka, in sicer na progi med Divačo in Lesečim. Dobili so ga brezvestnega na tleh ležati. Zdravnikom posrečilo se je pripraviti ga zopet k zavesti, na kar so ga pripeljali v ljubljansko bolnico.

— (Iz Begunj) na Gorenjskem se poroča, da se je dne 6. t. m. slovesno blagoslovila zastava, katero je poklonila gospa Marija Židan tamošnjim ognjegascem. Opoludne bil je skupen obed v gostilnici gosp. Janše. Pri obedu vršile so se napitnice presvitlemu vladarju in vsej cesarski rodovini. Slovesnosti udeležili so se tudi v mnogobrojnem številu ognjegasci iz Bohinjske Bistrice.

8.

Šest dnij kasneje pride gospod Dumoulin k grofu Bussièresu ter izpregovori: „Ljubi prijatelj, bil sem v Vesoulu ter verjamem na nedolžnost tvojega varovanja. Pa tega nisem se uveril iz obravnavnih aktov, nego po tem, kar sem o njem izvedel. Dva, tri akte je namreč podpisal mirovni sodnik Geoffrey, s katerim sva se skupno učila prava. Obiskal sem ga v Saint-Irunu, kjer mirno živi. Vzprejel me je z odprtimi rokami. Ker mu nisem hotel povedati pravega namena svojega potovanja, rekel sem mu le, da spisujem obširniše delo „O francoski sodnijski zgodovini,“ v katero mislim vzprejeti tudi zanimivo zadevo Jean Renaudovo. „Prav imate!“ reče mi Geoffrey na to. „Kajti ta zadeva, ki ni vzbujala pozornosti izven naših mej, vredna je bolj javnosti, kakor senzacionalna obravnava Lafarge, Bocarmé, Fualdès in tako dalje.“ — „Vi ste Jeana Renauda natančneje poznali, kakor se mi je povedalo?“ — „Poznal sem ga in spoštoval.“ — „Ali ste prepričani, da je kriv?“ — „To pa to!“ — „Tudi o tem, da je izvršil umor z roparskim namenom?“ — „Ne. Jean Renaud je morilec, pa ne ropar! ... Mnogo

— (Požarna kronika.) Iz Bleda se nam poroča: Dnó 5. t. m. nastal je ogenj na Mlinu; unela se je namreč koliba barona Lazzarinija, v kateri so imeli delavci stanovanje ter shranjeno orodje. Kako je ogenj nastal, se ne vé. Škode ni posebne; pogorelo je precej orodja.

— (Tatvina.) Iz Kranja se poroča, da je v noči od 4. na 5. t. m. neznan tat ulomil v prodajalnico Josipa Vrhunca v Prašah ter odnesel denarja in dragotin v vrednosti 500 gold.

— (Lloydovo novo velikansko ladijo „Poseidon“,) ki drži 4800 ton, so spustili včeraj ob deveti uri zjutraj v Trstu v morje; prisostvovala je tej lepi ceremoniji sama cesaričina Stefanija s spremstvom, c. kr. namestnik baron Pretis, vsi drugi dostojanstveniki, vojaški in civilni, in nad 20 000 povablencev brez Lloydovih delavcev, mornarjev itd. Na morji iz raznih parobrodov pa je slavnost gledalo gotovo 5000 ljudi.

Narodno - gospodarstvene stvari.

O pašnikih.

Pašnike imenujemo vse tiste prostore, na katerih ničesar ne pridelujemo, ampak samo našo živino pasemo. Navadno se za pašnike vsi oni prostori ali travniki rabijo, kateri so slabo zaraščeni in na katerih ne zraste toliko trave, da bi jo bilo vredno pokositi in pa tudi niso zaradi svojih krajnih razmer za drugo obdelovanje pripravi. Oni ležijo po različnih krajih: na ravninah, po bregih ali celo na visokih kribih, so dobre, rodovitne pa tudi slabe zemlje. Dobro je pašnike preorati, ker tako veliko več dohodkov donajajo, ali ker jih neobhodno potrebujemo, zato bode gotovo na dalje še kakor pašniki v planinskih deželah in pa tudi v ravninah ostali — neobhodno potrebni in zdatna podpora so namreč za vspešno živinorejo.

Premokre pašnike moramo posušiti, to je, po napravljenih jarkih toliko vode odpeljati, kolikor jo je preveč in vse to zato, da ne raste sama kislava trava, katero živina nerada žre, in po kateri zdatno ne debeli. Nasprotno pa opešanemu pašniku tudi moramo z gnojem in napeljavo vode pomagati; dasiravno dobivajo nekoliko gnoja od paseče se živine, vendar je dobro, če pašniku privoščimo tudi nekoliko pepela, mavca, komposta, z vodo mešane gnojnice, apna, zmletih kosti, in da tudi pastirji živinski gnoj enakomerno po pašniku razgrnejo, ker ga na kupu pustiti ni dobro; z druge strani pa naj se tudi, če je le mogoče, napeljuje zgodaj v spomladi, pred ko se namreč paša prične, voda na pašnike in moramo tudi iz taistih vse odstraniti, kar vspešno rast trave ovira; moramo namreč grmovje in trnje uničiti ali izkrciti, vse krtine in holmce poravnati, jame zasipati; plevelne rastline, katerih živina ne ljubi, zatreti, kamenje pobrati in odpraviti, borne in slabo zaraščene pred zimo prekopati, da jih mrz dobro prešine ter v zgodnji spomladi znova z različnim za travnik najsposobnejšim travnim semenom, postavim z angleško luliko, latovko, pahovko, medeno travo, ovčjim repom, bibernelico, belo in rudečo deteljico, hmeljno

udanost je občudovanja vredna. O neki kužni boleznici je bolnikom najboljše in najneutrudnejše stregel. Bil je nesrečnikom varuh, zdravnik in duhovnik, vse ob enem! Neko mlado žensko je obvaroval nekega dne, da je ni požrl velikansk krokodil; pri tem je bil sam v nevarnosti življenja; branil se je junaško le z lopato. Tako mi je opisoval vodja kaznjence. Želel sem govoriti z njim, in reči moram, da sem našel v Jean Renaudu jako odkritosrčnega, poštenega, simpatičnega moža.

Vprašal sem ga, kaj je naredil, da je prišel v ječo. Odgovoril mi je, da se pokori za zlodejstvo nekoga drugega. Vsi dokazi pa so bili zoper mene; jaz nisem mogel govoriti in zato sem bil obsojen! Vprašal sem ga, ako pozna pravega krivca. Pritrdil mi je, a potem ni hotel več o tem govoriti. Ko sem mu govoril o njegovi domovini, o njegovih ljudeh, jokalo je bitko — in v istini, to niso bile licemerske solze! S kratka, dragi mi prijatelj, nesrečnik je vzbudil popolno moje sočutje, in jaz bi ne vem kaj plačal, da bi ga le mogel rešiti. Spričevala, ki mi jih je kaznilnični vodja dal o Jeanu Renaudu, bodo nama pri tej zadevi dobra opora.

let je uže minolo. Kar se je zgodil zločin, pa vendar mislim na to zadevo še večkrat. Umeti nisem mogel nikoli, kako more postati ta pošteni, brdki, dobri mož kar čez noč tak izvržek človečanstva! Preiskaval sem torej stvar in našel, da je moral biti Jean Renaud orodje kaki drugi osebi. V okolici fremicourtski je lepa pristava seuillonska. Takrat — kakor tudi danes — gospodari na njej Jacques Mellier, silno bogat gospod. Ta Jacques Mellier je imel hčer, edino hčer, katera je tisto jutro, ko se je zlodejstvo zgodilo, izginila; od takrat ni se nič več o njej izvedelo. To je lahko samo slučaj. Pa če pomislimo, da ubiti mladenič ni bil iz onega kraja doma; da se nikdar ni moglo doznati, kdo da je; da se njegovo dvomesečno bivanje v Saint-Irunu ne dá razložiti, še manj pa njegov prihod v bližino seuillonske pristave v taki ponočni uri: — če vse to premislimo, pravim, potem je lahko sklepati, da je mladi neznanec moral biti ljubi gospodičine Mellierove. Oče te deklice je naglojezen mož; hotel se je osvetiti za svojo čast. Zlodejstvo ga ni strašilo. Pa Jacques Mellier neče sam ubivati.

(Dalje prihodnjič.)

lucerno, kakor tudi z ovsom, koruzo, krompirjem itd. obsejati, oziroma posaditi, dasiravno zgubimo v taisti spomladi pašo, ali v prihodnji jeseni uže zraste trava za košnjo in še celo drugo leto bomo dobili dobre pašnike, na katerih ne bode živina stradala, posebno če k rasti trave z rečenimi vrstami gnoja pripomoremo.

Ni dobro zgodaj spomladi pričeti po pašnikih pasti in živino po celem pašniku preganjati, ampak jih moramo z živimi mejami v dele razdeliti, ker s tem dosežemo, da živino enkrat naženemo na ta kos, drugikrat zopet na drugo, in tako z onim vrstjenjem in izpremembami na počinjenem prostoru zopet veliko dobro travo za pašo dobimo. Tudi moramo v živo mejo nekoliko visokih gozdnih, boljše pa še storimo, če sadunosnih dreves redko zasadimo, da bode živina pod njimi dobivala v hudi vročini potrebno senco, v nevihti in dežji pa zaželjeno zavetje, za kateri slučaj pa še je vendar boljše, če se naredi hlev, kamor se živina v vihnem vremenu steka. Na suhih pašnikih je drevje zavoljo vlage, katero izhlapije še zelo koristno in pospešuje rast trave. O vrednosti in dohodku pašnikov so pa mnenja zelo različna; nekateri vrednost pašnika sodijo tako, da so pašniki prve vrste oni, kateri davajo štirideset stotov krmne na en oral, slabi pa oni, na katerih štiri do šest stotov krmne na enem oralu zraste. Tudi razvrstujemo pašnike po njih dobroti v več podvrst, postavim pašnik za krave, pašnik za ovce, pašnik za svinje, pašnik za pitano živino itd. Za krave so dobri, za svinje močvirni, za ovce ravni suhi, za opitanje živine pa jako rodovitni, navadno ob rekah in potokih ležeči travniki najboljše prikladni.

Gospodarstvo imenujemo vsako pravilno človeško dejanje, s katerim našim duševnim in telesnim potrebščinam zadostujemo; zato mora vsak pravi gospodar dobro vedeti, da se sploh gospodarstvo le z mnogo klajo ter tudi z dobrimi pašniki vzdigne in zboljša; zakaj, kjer je mnogo krmne, zamore se mnogo živine rediti; kjer je mnogo dobro rejene živine, tam je mnogo dobrega gnoja, tam je gospodarstvu prvi steber postavljen, ker gnoj je vir vsega gospodarstva.

Zadovoljni zamorejo biti tedaj ljudje v krajih, kjer imajo zraven dobrih travnikov tudi dobre pašnike; kjer živina na pašnikih, posebno v letnem času, ko zaradi hude vročine v hlevu stati ne more, še vendar le dobre jedi najde, dasiravno po nasvetu umnih gospodarjev več dobička imamo, če je živina v hlevih, in da se tudi bolj redi, kakor pa če po pašnikih hodi, gnoj brez posebne koristi trosi in še morebiti večkrat strada; zato svetujejo taisti, če je samo mogoče, na primer rodovitni zemlji z ugodnim podnebjem, ob bregu itd., da pašnike v travnike, njive, sadunosnike, vinograde, ali na preveč odsolnjenem kraju tudi v gozde spreobrnemo, na primer mecesen, jelko, črnkasti bor, smreko itd. zasadimo. Visoki hribi in planine, kamor se v poletnem času živina na pašo goni, pa niso za drugo rabo, ker podnebje in merzla sapa tega ne dopušča, zato bode vedno pašniki ostali morali.

„Dol. Novice“.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Postojna, 10. septembra. Cesaričina Stefanija dospela je sim ob polu 10. uri. Na kolodvoru vsprel jo je gospod deželni predsednik, uradniki, duhovščina in občinsko zastopstvo; mnogobrojna množica pozdravljala jo je navdušeno z „živio“-klici. Odpeljala se je naravnost skozi trg v slovesno razsvitljeno jamo. Trg je slovesno z zastavami okrašen. Cesaričina mudila se je v jami dve uri. Po „dinerju“ vrnila se je z vozom v Miramare. Narod pozdravljal je neprestano cesaričino v jami, kakor tudi ob odhodu.

Celovec, 9. septembra. Nj. veličanstvo cesar odpeljal se je danes zjutraj ob 3/4. uro na manevrišče; spremljali so ga nadvojvode Albrecht, Viljem in Rainer, spremstvo ter tuji častniki.

Celovec, 9. septembra. Cesar bil je navzočen pri današnjem šesturnem manevru.

Levov, 9. septembra. Poljsko-rusinski shod arheologov otvoril se je danes. Predsednik Dzeduszycki govoril je poljski in rusinski nagovor, v katerem je poudarjal napredek sprave ter slavil

visokodušnost cesarjevo in njegovo pravično in modro vladanje. Stanislajski rusinski škof izrazil je svoje veselje, da sta se oba naroda v deželi zjedini.

Bern, 9. septembra. Zvezni svet iztiril je zaradi rovanj iz Švice pet anarhistov (štiri Avstrijci in enega Bavarca).

Telegrafično borzno poročilo

z dne 10. septembra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	82 05
„ „ „ srebro	83 50
Zlata renta	109 65
5% avstr. renta	100 —
Delnice narodne banke	869 —
Kreditne delnice	287 80
London 10 lir sterling	124 90
20 frankovce	9 91 1/2
Cekini c. kr.	5 87
100 drž. mark	61 25

Tržne cene.

V Ljubljani, 9. septembra.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 7 kr., domače 6 gld. 34 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ječmen 4 gld. 37 kr.; oves 2 gld. 93 kr.; ajda 4 gld. 37 kr.; proso 5 gld. 36 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 59 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 90 kr., salo po 80 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 66 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 2 1/2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 56 kr., svinjsko 66 kr., drobnisko po 34 kr., — Piške po 40 kr., golob 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 60 kr., slame 1 gld. 69 kr. Seženj trdih drv 7 gld. 40 kr.; mehkih 5 gld. 40 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Uradni glasnik

z dne 9. septembra.

Razpisane službe: Pri c. kr. dež. sodnji v Ljubljani služba uradnega sluga; 300 gld. in 25% aktiv. doklade in obleka. Prošnje tekom štirih tednov predsedništvu c. kr. dež. sodnije v Ljubljani. — Pri c. kr. dež. vladi za Kranjsko služba adjunkta pri vodstvu pomožnih uradov v IX. postopnem razredu.

Naprava novih zemlj. knjig: Pri c. kr. mestni deleg. sodnji v Ljubljani za katasterske občine Pijava Gorica, Dobrava in Zelimlje; poizvedbe dne 22. septembra ob 9. uri dopol.; — pri c. kr. okr. sodnji v Metliki za davkarsko občino Crešnjevce; poizvedbe dne 28. septembra ob 8. uri zjutraj in 2. uri popol.; — za katastersko občino Dobrave; poizvedbe dne 19. septembra ob 9. uri dopoludne.

Dražbe: V Krškem zemljišče Janeza Dvornika v občinah Krška Vas, Veliki Pudlog in Ravno (35345 gld.) dne 9. septembra. — V Metliki zemljišče Marka Wajda (3255 goldinarjev) dne 30. septembra; — premično blago N. Cajnarja iz Rakovec (138 gld. 47 kr.) dne 25. septembra. — V Krškem zemljišče Jan. Dvornika iz Krške Vasi (8215 goldinarjev) dne 12. septembra; — zemljišče Adama Matko v Bučki (2500 gld.) dne 9. septembra. — V Trebnjem zemljišče Fr. Kolarja v občinah Lukovk, Landspreis in Ponikve (1620 gld.) dne 26. septembra. — V Logatci posestvo Jan. Klemenca iz Jakovice (4705 gld.) dne 24. septembra. — V Ložu posestvo Jan. Mlakarja iz Ige Vasi (435 gld.) dne 30. septembra. — V Ljubljani posestvo Kat. Amort (4376 gld.) dne 5. oktobra. — V Vipavi zemljišče Jos. Šmuka iz Zemone (500 gld., 1270 gld. in 130 goldinarjev) dne 13. oktobra. — V Novem Mestu posestvo Jos. Hočevarja z Pristave (1762 gld.) dne 15. oktobra. — V Ribnici posestvo Gregorja Miheliča iz Jelovica (1010 gld.) dne 19. oktobra. — V Ložu zemljišče Antona Krajca iz Metulj (990 gld.) dne 2. oktobra; — zemljišče Andreja Marinčiča iz Pudoba (845 gld.) dne 2. oktobra.

Tuji.

Dne 8. septembra.

Pri Maliči: Dr. pl. Säxinger, vseuč. profesor, s soprogo, iz Tübingena. — Helfferich, trgovec, in Roth, trg. potov., z Dunaja. — Gurkometti s soprogo iz Trsta. — Recher iz Ljubljane.

Pri Slonu: Gnau iz Berolina. — Groissmann, potov., in Saalborn, gledišč. igralec, z Dunaja. — Dr. Politeo, odvetnik, iz Trsta. — Herdowski, senator, s soprogo, iz Zagreba. — Vuković, c. kr. brzoj. ravnatelj, s soprogo, iz Zagreba. — Konič, državni uradnik, z Reke. — Fischer iz Siofoka.

Pri Južnem kolodvoru: Wernspacher iz Zella. — Dövgan, želez. uradnik, z rodbino, iz Trsta. — Benedičič, odpravnik, iz Siska. — Fratik iz Kočevja. — Juchmann iz Rifnika. — Tornik Jožefa iz Rifnika.

Pri Bavarskem dvoru: Dietz, c. kr. stotnik, s soprogo, iz Pulja. — Pasteg iz Celja. — Globočnik, potov., iz Kranja. — Pogačnik iz Šiske.

Umrli so:

Dne 8. septembra. Alojzija Starin, hči hiš. posestnika, 4 1/2 l., Gruberjeve ulice št. 5, driska.

Dne 5. septembra. Franciška Jesenko, služkinja, 23 l., Stari trg št. 19, plućna tuberkuloza.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
9. sept.	7. zjutraj	733.59	15.8	jzpd. sl.	obl.	3.00
	2. pop.	732.87	17.6	vzh. sl.	»	dež
	9. zvečer	731.87	14.6	szpd. sl.	»	

Solidna rodbina brez otrok sprejme

jednega dijaka

z dežele na stanovanje in hrano pod zelo ugodnimi pogoji. — Kje? pové upravništvo „Ljublj. Lista“. (135)

Moje tako priljubljeno, ne prozorno, ampak istinito vsebinsko, povsodi kot izborno priznano

univerzalno glicerín-milo

priporočam vsakemu kot najnežnejšo in zdravjšo kožo ugajajoče umivalno milo. Isto odpravlja pri daljši porabi vse pege, kožne izpuške, preveliko kožino rudečico in podeljuje isti sploh največjo nežnost in čisto belino; komad stane 10 kr., 14 in 20 kr. — Neobhodno potrebno za umivanje otrok. Samo pristno iz tovarne (49) 20—15

H. P. Beyschlag-a v Avgšpurku.

Jedina zaloga v Ljubljani pri

K. Karingerji Mestni trg št. 8.

Poddružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavóda

za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankovcih	
za 4 dni odpovedbe	3 1/4 od sto
» 8 »	3 1/2 » »
» 30 »	3 3/4 » »

v Napoleondorih	
30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna	3 1/4 » »
6 »	3 1/2 » »

Oddelek za giro

v bankovcih 2 1/2 proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arad, Gradec, Sibirij, Inmost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez stroškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posočila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru;

proti dovoljenemu kreditu v Levonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece;

na vrednostne papirje (efekte) 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld., za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—21

V Trstu dne 1. oktobra 1888.

V našem založništvu je izišel na svetlo

drugi pomnoženi natis:

Poezije S. Gregorčič-eve.

Elegantno vezane in z zlatim obrezkom stanejo

2 gld., nevez. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica v Ljubljani.

Dr. Hirsch

dobro znani specialni zdravnik za sifilitiko in kožne bolezni, ozdravlja po dolgoletnih izkušnjah v nebrojnih slučajih po sijajno skušenem in gotovo učinkujočem navodu (58) 23

sifilitiko in kožne bolezni

(tudi zastarele), ulesa, bolezni sočala in v mehurji, poluočje, možko slabost, ženski tok, v najkrajši dobi radikalno brez vseh zlih posledic in brez oviranja v službovanji. Naslov:

Dunaj, mesto, Kärntnerstrasse 5

(prej mnoga leta v Mariähilferstrasse), zdravi od 9. do 4. ure popoldne, a tudi pismeno in (pod molčečnostjo) pošilja zdravlila. Honorar primeren.